

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.112/2023/4.
A felperes:	felperes1 (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (felperesi képviselő, felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 6.K.703.777/2022/7. sz. ítélete

...

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 36.000 (harminchatezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a felperes állomáshelye állományában nyomozó beosztásban teljesített szolgálatot. Ezen beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett vizsgálói feladatokat, így az elkövető ismertté válását követően felmerült feladatokat is, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát felperes felettese megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2019. július 1-től 2022. augusztus 31. napjáig terjedő időszakra 1.391.400 forint, a rendvédelmi illetményalap 100 %-nak megfelelő megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.391.400 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az alperes által nem vitatott feladatellátás alapján megállapítható volt, hogy a felperes 50-50 %-os arányban végzett nyomozói és vizsgálói feladatokat, melyek egymástól a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) szabályozása szerint is elkülönülnek. A Be. 348. §-a kifejezetten rögzíti, hogy a nyomozás vizsgálatból és felderítésből áll; e szakasz (3) és (4) bekezdései alapján pedig egyértelműen megállapítható, hogy a felderítés jelenti azokat a feladatokat, amit a nyomozó beosztásúak, a vizsgálati feladatok pedig azokat, amelyeket a vizsgáló beosztásúak végeznek. Nem volt alapos az alperes munkaköri leírásban foglaltakra való hivatkozása sem, mivel a töretlen bírói gyakorlat értelmében a hivatásos állományú beosztásához igazodóan kell meghatározni a munkaköri feladatokat, amely nem fedhet le több másik beosztást. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján jogosult a megbízási díjra. A keresetben megjelölt megbízási díj – alperes által nem vitatott – mértékét alaposnak, a teljesített többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette, a megfelelő jogszabályokat alkalmazta, ám azokból téves következtetésre jutott. Hivatkozott a felperes 2019. május 31. napján kelt munkaköri leírása 3/1. k) pontjára, mely szerint közvetlen vezetője utasítása alapján köteles a munkaköri leírásban meghatározott feladatokon túl végrehajtani a külön nem nevesített, de a szolgálatteljesítési helye tevékenységi körébe tartozó mindazon eseti jellegű feladatokat, melyek ellátására elméleti felkészültsége, szakmai ismeretei, valamint tapasztalatai alkalmassá teszik. Utalt a nyomozóhatóság büntető eljárással kapcsolatos feladatait tartalmazó, az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 10/2018. (VI. 8) Kormányrendeletre (a továbbiakban: Nyer.), melynek rendelkezéseiből megállapítható, hogy a szabályozás a nyomozás és a vizsgálat terminológiákat egymással átfedésben is használja, azok elvégzésére kizárólagos személyt a nyomozó hatóságon belül nem határoz meg. Nem vitatta, hogy a nyomozó és a vizsgáló különböző beosztás, érvelése szerint azonban ez nem jelenti azt, hogy a nyomozás egészét lefedő alapfeladatok tekintetében e két beosztás között szignifikáns választóvonal lenne húzható.

[5] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében történő marasztalását kérte, melynek összegét 36.000 forintban jelölte meg. Kiemelte, hogy a Belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 2. számú melléklete alapján a nyomozó és a vizsgáló nem vitathatóan eltérő beosztás, mely eltérő feladatkört feltételez, egyébként értelmetlen lenne azok megkülönböztetése. Érvelése szerint a nyomozói és a vizsgálói feladatok a gyanúsítás közlésével határolhatók el: a nyomozó feladatköre az ismeretlen tétlessel szemben folyó büntetőeljárásokra, míg a vizsgálóé a gyanúsítással rendelkező büntetőeljárásokra terjed ki. Ebből következően a rendőrkapitányság szervezeti felépítése (F/5) sem véletlenül, hanem a szakmai feladatok elhatárolása alapján különbözteti meg a Bűnügyi Osztály keretében a Bűnüldözési Alosztályt és a Vizsgálati Alosztályt. Ebből az is következik, hogy a fellebbezés súlytalanul hivatkozik a felperes munkaköri leírására, hiszen semmi nem akadályozta az alperest abban, hogy a nyomozói beosztások mellett a vizsgálati feladatokra megfelelő számú vizsgálói beosztást is rendszeresítsen.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[6] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[7] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére

vonatkozó bírói mérlegelést, ekként az elsőfokú bíróság által megállapított összecszerűséget nem vitatta, így azt az ítéltábla sem érintette, ebben a körben vizsgálódnia nem kellett. Fellebbezésében eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a döntését az irányadó és helyesen felhívott jogszabályi rendelkezésekre alapította, jogi indokolásában megjelenő okfejtése – melyet a másodfokú bíróság oszt – helytálló, teljeskörűen alkalmas a rendelkező rész szerinti döntés alátámasztására. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki:

[8] Az elsőfokú bíróság a peradatok alapján helytállóan állapította meg, hogy az alperes nem vitatta a nyomozó és a vizsgáló beosztás eltérő jellegét, ugyanígy azt sem, hogy a felperes a szolgálatteljesítési ideje 50-50 %-ban végzett nyomozói, illetőleg vizsgálói feladatokat. Az alperes valóban jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak; ezen jogosultsága azonban nem sértheti a felperes kinevezése szerint beosztását. Megalapozottan foglalt állást ezért az elsőfokú bíróság arról, hogy amennyiben a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztása ellátása mellett, az alól nem mentesítve végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[9] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni: ez a felperes esetében a nyomozó beosztás volt. Az a körülmény, hogy a Be. 348. § (1)-(4) bekezdéseiben a nyomozó hatóság egységként szerepel, és az eljárási kódex az egyes nyomozati cselekmények elvégzésére külön beosztásokat nem nevesít, jelen per eldöntése szempontjából különös jelentőséggel nem bír, miután a büntetőeljárás törvény kétségtelenül nem munkajogi (közszolgálati jogi) szempontból határozza meg a büntetőeljárás egyes szakaszainak szabályait, az nem is feladata. Ugyanakkor a Be. 348. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakból kitűnően a nyomozás felderítésből és vizsgálatból áll, melynek tükrében a nyomozó és a vizsgáló beosztás elkülönítése szakmaspecifikus megközelítés alapján az alperes szervezeti tagozódásában megtörtént, mint ahogyan a BM rendelet is eltérő beosztásként nevezi meg a nyomozó(tiszt) és a vizsgáló(tiszt) beosztásokat. A következő bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[10] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat ellátása okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben az adott szolgálati beosztás mellett, az alól történő mentesítés

nélkül rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatként értékelendő. A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül, az megbízási díjra jogosít. Mindezekből következően az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes által a peresített időszakban végzett többletfeladat ellátása megalapozza a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot.

[11] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[12] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[13] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[14] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[15] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. szeptember 13.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Németh Andrea s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
----------------------	------------------------	-------------------------------

a tanács elnöke	előadó bíró	bíró
-----------------	-------------	------